

Briselē, 2026. gada 5. jūnijā
(OR. en)

9555/26

SOC 280
GENDER 43
ANTIDISCRIM 59
JAI 633
DROIPEN 95
TELECOM 255
CYBER 242
JEUN 82

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
Iepr. dok. Nr.:	8592/1/26 REV 1
Temats:	Projekts – Padomes secinājumi par kibervardarbības pret meitenēm novēršanu un apkarošanu — <i>apstiprināšana</i>

1. Prezidentvalsts ir sagatavojusi projektu Padomes secinājumiem par kibervardarbības pret meitenēm novēršanu un apkarošanu.
2. Secinājumu pamatā ir Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta (*EIGE*) ziņojums “No piedzīvotas realitātes uz politikas rīcību: kibervardarbības pret meitenēm apkarošana ES” (*“From Lived Reality to Policy Action: Combatting Cyber Violence Against Girls in the EU”*), kas izklāstīts dokumentā 9800/26.
3. Secinājumus 2026. gada 13. martā, 17. aprīlī, 4. maijā un 13. maijā izskatīja Sociālu jautājumu darba grupa.

4. Par šīs piezīmes pielikumā izklāstīto teksta projektu ir panākta vienošanās pēc būtības.
5. Pastāvīgo pārstāvju komiteja tiek aicināta:
 - pieņemt zināšanai *EIGE* ziņojumu, kas izklāstīts dokumentā 9800/26, un
 - nosūtīt šīs piezīmes pielikumā pievienoto Padomes secinājumu projektu apstiprināšanai *EPSCO* padomes 2026. gada 29. jūnija sanāksmē.

Projekts – Padomes secinājumi par kibervardarbības pret meitenēm novēršanu un apkarošanu ¹

ŅEMOT VĒRĀ, KA

1. Dzimumu līdztiesība un cilvēktiesības ir Eiropas vērtību pamatā. Sieviešu un vīriešu, kā arī meiteņu un zēnu līdztiesība ir viena no pamattiesībām un vērtība, uz kuras pamata Eiropas Savienība ir dibināta, un tā ir nostiprināta Līgumos un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
2. Līguma par Eiropas Savienības darbību 8. pantā ir noteikts, ka, “veicot savas darbības, Savienība tiecas novērst nevienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem un sekmēt vienlīdzību”.
3. Līguma par Eiropas Savienības darbību 10. pants paredz, ka, “nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība tiecas apkarot diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ”.
4. Hartā ir deklarēts, ka “vīriešu un sieviešu līdztiesība ir jānodrošina visās jomās” un “īkvienai personai ir tiesības uz fiziskās un garīgās neaizskaramības ievērošanu”. Turklāt saskaņā ar Hartas 21. pantu ir “[a]izliegta jebkāda veida diskriminācija, tostarp diskriminācija dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, ģenētisko īpatnību, valodas, reliģijas vai pārliecības, politisko vai jebkuru citu uzskatu dēļ, diskriminācija saistībā ar piederību pie nacionālās minoritātes, diskriminācija īpašuma, izcelsmes, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ.”

¹ Secinājumi izstrādāti saistībā ar Pekinas Rīcības platformas īstenošanas pārskatu, īpašu uzmanību pievēršot svarīgai problemātiskajai jomai D (“Vardarbība pret sievietēm”) un L (“Meitenes”).

5. Hartas 24. pantā pie tam ir deklarēts, ka “bērniem ir tiesības uz viņu labklājībai nepieciešamo aizsardzību un gādību” un ka “[v]isās darbībās, kas attiecas uz bērniem, neatkarīgi no tā, vai tās veic valsts iestādes vai privātas iestādes, pirmkārt jāņem vērā bērna intereses”.
6. Pekinas Rīcības platformā “vardarbība pret sievietēm” (svarīga problemātiska joma D) ir atzīta par “šķērslī līdztiesības, attīstības un miera mērķu sasniegšanai”, un tajā ir arī norādīts, ka “vardarbība pret sievietēm gan pārkāpj, gan traucē vai padara par neesošām sieviešu iespējas izmantot savas cilvēktiesības un pamatbrīvības”.
7. Saistībā ar svarīgo problemātisko jomu L “Meitenes” Pekinas Rīcības platforma aicina “valdības un attiecīgā gadījumā starptautiskas un nevalstiskas organizācijas” veikt atbilstīgus likumdošanas, administratīvus, sociālus un izglītojošus pasākumus, lai aizsargātu meitenes mājās un sabiedrībā no jebkāda veida fiziskas vai psiholoģiskas vardarbības, miesas bojājumiem vai nežēlīgas, nevērīgas vai nolaidīgas izturēšanās, sliktas izturēšanās vai ekspluatācijas, tostarp seksuālas izmantošanas.
8. Vardarbība pret sievietēm un meitenēm ir cilvēktiesību pārkāpums un pastāvīgs diskriminācijas veids, kas sakņojas nevienlīdzīgās varas attiecībās starp sievietēm un vīriešiem. Tās novēršana un apkarošana ir sabiedrības atbildība, jo tā apdraud dzimumu līdztiesību un ierobežo sieviešu un meiteņu pilnīgu līdzdalību sabiedrībā, tostarp digitālajā jomā un sabiedriskajā dzīvē.
9. Komisijas pieņemtās ES stratēģijas par bērna tiesībām mērķis ir aizsargāt un veicināt bērnu tiesības visās ES politikas jomās, galveno uzmanību pievēršot vardarbības novēršanai un drošas līdzdalības nodrošināšanai digitālajā vidē. Šajā kontekstā būtiski ir arī Eiropas Padomes standarti mākslīgā intelekta, cilvēktiesību un līdztiesības jomā.

10. Gan ES, gan valstu līmenī ir panākts ievērojams progress centienos apkarot vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē, tostarp pieņemot Direktīvu (ES) 2024/1385 par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē apkarošanu, un attiecībā uz ES pievienošanos Eiropas Padomes Konvencijai par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu ("Stambulas konvencija"). Tomēr ar dzimumu saistīta vardarbība joprojām ir izplatīta un par to netiek pietiekami ziņots. Tāpēc, lai novērstu šo nepieņemamo parādību, ir vajadzīga savlaicīga un atbilstīga direktīvas transponēšana un efektīva īstenošana, tostarp pasākumi, lai novērstu un apkarotu dažādus pret meitenēm vērstas kibervardarbības veidus. Ekspertu grupas vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanai (*GREVIO*) Vispārējais ieteikums Nr. 1 par vardarbības pret sievietēm digitālo dimensiju atbalsta Stambulas konvencijas interpretāciju un efektīvu piemērošanu saistībā ar vardarbību tiešsaistē un tehnoloģiju sekmētu vardarbību. *GREVIO* ir uzsvērusi, ka meitenes ir pakļautas lielākam šādas vardarbības riskam. Šajā sakarā būtu jāņem vērā Eiropas Padomes Pamatkonvencija par mākslīgo intelektu un cilvēktiesībām, demokrātiju un tiesiskumu, kā arī citi attiecīgie Eiropas Padomes standarti mākslīgā intelekta, cilvēktiesību un līdztiesības jomā.

11. Deklarācijā par dzimumlīdztiesīgas sabiedrības principiem, kas pievienota Eiropas Komisijas Sieviešu tiesību ceļvedim, ko apstiprinājušas visas dalībvalstis, kā pirmais princips ir minēta “brīvība no vardarbības, kas saistīta ar dzimumu” un deklarēts, ka “ikvienai sievietei un meitenei ir tiesības uz drošību un cieņpilnu izturēšanos gan tiešsaistē, gan bezsaistē sabiedriskajā un privātajā dzīvē”. Komisijas Dzimumu līdztiesības stratēģija 2026.–2030. gadam pievēršas ar dzimumu saistītai vardarbībai kā pirmajam no astoņiem rīcības pīlāriem. Stratēģija norāda, ka ar dzimumu saistīta kibervardarbība “rada strauji augošus draudus sievietēm un meitenēm”, tostarp, ka “internetā strauji izplatās bez piekrišanas iegūti intīmi attēli, ir grūtības izņemt šādu nelikumīgu saturu un tiešsaistē tiek pausti naidīgi un vardarbīgi draudi”. Komisija ir apņēmusies īpašu uzmanību pievērst “mākslīgā intelekta lomai seksuāli atklātu, kaitīgu dziļviltojumu un dziļviltotu kailfoto veidošanā un izplatīšanā”.

12. Regulas (ES) 2022/2065 (Digitālo pakalpojumu akts, turpmāk “DPA”) mērķis ir radīt drošāku tiešsaistes vidi lietotājiem Savienībā, paredzot noteikumu kopumu, jo īpaši nosakot ļoti lielām tiešsaistes platformām (*very large online platforms – VLOP*) vai ļoti lielām tiešsaistes meklētājprogrammām (*very large online search engines – VLOSE*) pienākumu izvērtēt un mazināt sistēmiskos riskus, tostarp attiecībā uz nelikumīga satura izplatīšanu, jebkādu faktisku vai paredzamu negatīvu ietekmi ar dzimumu saistītas vardarbības kontekstā un saistībā ar sabiedrības veselības un nepilngadīgo aizsardzību un nopietnām negatīvām sekām uz cilvēka fizisko un garīgo labbūti, tāpat arī negatīvo ietekmi uz pamattiesību, tostarp tiesību uz nediskriminēšanu un bērna tiesību, īstenošanu. Tā arī uzliek *VLOP* un *VLOSE* pienākumu veikt riska mazināšanas pasākumus bērna tiesību aizsardzībai, kuri var ietvert, piemēram, to pakalpojumu dizaina, iezīmju vai darbības pielāgošanu, satura moderācijas procesu pielāgošanu, ieteikumu sistēmu pielāgošanu un mērķtiecīgus pasākumus bērna tiesību aizsardzībai, piemēram, attiecīgā gadījumā vecuma pārbaudes un vecāku kontroles rīku izmantošanu. DPA arī uzliek *VLOP* un *VLOSE* pienākumu novērtēt un mazināt sistēmiskos riskus, kas izriet no to pakalpojumu, tostarp ieteikumu sistēmu, izstrādes un darbības un kas var veicināt ātru un plašu nelikumīga satura izplatīšanu un cita veida kaitējumu, piemēram, ar dzimumu saistītas vardarbības, kaitīga satura un tehnoloģiju sekmētas ļaunprātīgas izmantošanas algoritmisko pastiprināšanu. Šāda kaitējuma ietekme uz sievietēm un meitenēm var atšķirties no ietekmes uz vīriešiem un zēniem.
13. Ir svarīgi arī ņemt vērā atšķirīgo ietekmi, kāda ieteikumu sistēmām un ģeneratīvajiem MI rīkiem var būt gan uz sievietēm un meitenēm, gan uz vīriešiem un zēniem.

14. Regulā (ES) 2024/1689 (“MI akts”) ir atzīti ar mākslīgā intelekta izmantošanu saistītie riski un problēmas, tostarp pārredzamības pienākumi attiecībā uz MI sistēmām, kas ģenerē vai manipulē “tādu attēlu, audio vai video saturu, kas ievērojami atgādina reālas personas, objektus, vietas, subjektus vai notikumus un kas personai maldinoši šķistu autentisks vai īsts (dziļviltrojumi)”, un jo īpaši norādīts, ka “atkarībā no MI konkrētā lietojuma apstākļiem, izmantošanas un tehnoloģiskās attīstības pakāpes, tas var radīt riskus un nodarīt kaitējumu sabiedrības interesēm un pamattiesībām, kuras aizsargā Savienības tiesību akti. Šāds kaitējums var būt materiāls vai nemateriāls, tostarp fizisks, psiholoģisks, sabiedrisks vai ekonomisks.”
15. MI var arī radīt iespēju citiem tehnoloģiju sekmētas ļaunprātīgas izmantošanas veidiem, tostarp tādiem kā intīma rakstura sintētiska satura radīšana vai izplatīšana bez piekrišanas, kā arī uzdošanās par citu personu, manipulācija vai piespiešana. Lai novērstu šādus riskus, ir vajadzīga visaptveroša un transversāla pieeja. Efektīvi pasākumi var ietvert mehānismus ziņošanai par kaitīgu saturu, tā novēršanai un izņemšanai, kā arī prasību par attēlotās personas brīvi sniegtu, konkrētu, apzinātu, nepārprotamu un skaidru piekrišanu viņas līdzinieka ģenerēšanai vai manipulēšanai un tā publicēšanai tiešsaistē.
16. Īpaši svarīgi ir veikt pasākumus, lai novērstu sieviešu un meiteņu diskrimināciju, kā arī multiplo diskrimināciju, tostarp intersekcionālo diskrimināciju, visā MI sistēmu projektēšanas, izstrādes un ieviešanas laikā.
17. Direktīvā 2012/29/ES (“Cietušo tiesību direktīva”) ir noteikti minimālie standarti attiecībā uz visu noziegumos cietušo, tostarp kibernetiskos noziegumos cietušo bērnu, tiesībām, atbalstu un aizsardzību.

18. Direktīva 2018/1808/ES (“Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva”) uzliek dalībvalstīm pienākumu veikt “atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcijā esošu mediju pakalpojumu sniedzēju sniegtos audiovizuālo mediju pakalpojumus, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai, dara pieejamus vienīgi tādā veidā, lai nodrošinātu, ka nepilngadīgie parastos apstākļos tos nedzirdēs un neredzēs. Tādiem pasākumiem jābūt samērīgiem ar iespējamo raidījuma kaitējumu.” Direktīvā norādītie viskaitīgākā satura piemēri ietver pornogrāfiju un neattaisnojamu vardarbību. Šādu kaitīgu saturu nedrīkst darīt pieejamu nepilngadīgajiem, izmantojot apraides pakalpojumus, pakalpojumus pēc pieprasījuma un video koplietošanas platformas.
19. Komisijas Ieteikumā (ES) 2024/1238 par integrētu bērnu aizsardzības sistēmu izstrādi un stiprināšanu dalībvalstis tiek aicinātas nodrošināt koordinētu, uz bērnu vērstu un daudzdisciplīnu reakciju uz visu veidu vardarbību pret bērniem, tostarp kibervardarbību pret meitenēm.

20. Bērni, jo īpaši neaizsargātā situācijā esošie, ir īpaši pakļauti ekspluatācijas tiešsaistē un jo īpaši seksuālas izmantošanas riskam, un visvairāk tas skar meitenes. 2024. gadā cilvēku tirdzniecības upuri seksuālas izmantošanas nolūkā veidoja 46,4 % no visiem reģistrētajiem cilvēku tirdzniecības upuriem. 26 % no cilvēku tirdzniecības upuriem seksuālas izmantošanas nolūkā bija bērni (24 % bija meitenes un 2 % – zēni). ² Direktīva 2024/1712/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību paplašina cilvēku tirdzniecības nodarījumu tvērumu, paredz kriminālatbildību par cilvēku tirdzniecības upuru sniegto pakalpojumu apzinātu izmantošanu un stiprina atbalstu cietušajiem un pārrobežu sadarbību. Turklāt tā vēl vairāk pastiprina rīcību, kas vērsta pret vervēšanu un izmantošanu tiešsaistē. Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošana tagad noteiktos apstākļos tiek uzskatīta par atbildību pastiprinošu apstākli. Konkrētāk, saskaņā ar Direktīvu (ES) 2024/1712 attēlu, video vai līdzīgu seksuāla rakstura materiālu, kuros iesaistīts cietušais, izplatīšana, izmantojot informācijas un komunikācijas tehnoloģijas, ja tā ir saistīta ar cilvēku tirdzniecības noziegumu, tiek uzskatīta par apstākli, kura dēļ var piemērot bargākus sodus.

² Skat. Eurostat vietni "[Trafficking in human beings statistics - Statistics Explained - Eurostat](#)." Skat. arī Komisijas dienestu darba dokumentu "*Statistics and trends in trafficking in human beings in the European Union in 2021–2022*" (SWD(2025) 4 final).

21. Kibervardarbība pret sievietēm un meitenēm (*Cyber violence against women and girls – CVAWG*) ietver plašu klāstu dažādu veidu kaitējuma tiešsaistē, tostarp vajāšanu, bulingošanu, seksuālu uzmākšanos, intīmu attēlu izplatīšanu bez piekrišanas, naida runu, kiberatsegšanos, kiberkūdīšanu uz vardarbību vai naidu un dažādus ekspluatācijas veidus.
- Direktīvas (ES) 2024/1385 6. apsvērumā ir atzīts, ka vardarbība pret sievietēm un vardarbība ģimenē var saasināties, ja persona ir pakļauta diskriminācijai, kuras pamatā ir diskriminācija dzimuma dēļ apvienojumā ar citiem diskriminācijas iemesliem, kas minēti Hartas 21. pantā. Kibervardarbība galvenokārt skar sievietes un meitenes, un dažas demogrāfiskās grupas, tostarp tās, kas minētas Direktīvas (ES) 2024/1385 71. un 72. apsvērumā, saskaras ar nesamērīgu lielu pakļautību un mērķtiecīgu saskarsmi. Tomēr vīrieši un zēni arī var būt kibervardarbības, tostarp seksuālas šantāžas, doksinga un izspiešanas, upuri. Kibervardarbības veicēji var rīkoties individuāli, koordinētās grupās vai organizētos tīklos, izmantojot digitālās platformas, piemēram, sociālos medijus, tūlītējās ziņapmaiņas lietotnes, e-pastu, telesakaru kanālus un citu tiešsaistes infrastruktūru, lai veiktu šādas darbības. Turklāt pārkāpumu veicēji, tostarp intīmie partneri, lai veiktu kibervardarbību, izmanto arī spieģprogrammatūru un mājas novērošanas sistēmas, piemēram, videonovērošanas (*CCTV*) kameras.
22. Tas, cik viegli personas var piedalīties *CVAWG*, nozīmē, ka ir iesaistīts arvien plašāks pārkāpumu veicēju loks, ko virza dažādi motīvi, tostarp mizogīnija, vēlme pēc varas, popularitātes vai statusa un vēlme iekļauties uztvertās vīrišķības normās.

23. *CVAWG* ir daļa no plašākas ilgstošas vardarbības, kas aptver gan tiešsaistes, gan bezsaistes uzvedību, atspoguļojot digitālās un bezsaistes ļaunprātīgas izmantošanas savstarpējo saistību. Empīriskie pētījumi liecina, ka kibervardarbība un ļaunprātīga izmantošana bezsaistē būtiski pārklājas; piemēram, ES apsekojumā par vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, (2024) ir norādīts, ka 8,5 % sieviešu ir saskārušās ar kibervajāšanu un ka 10,2 % sieviešu, kas bijušas attiecībās ³, ir saskārušās ar pašreizējā vai bijušā partnera kontrolējošu rīcību, piemēram, uzstājot uz to, ka ir jāzina viņu atrašanās vieta, tostarp uzraugot sieviešu atrašanās vietu, izmantojot sociālos medijus vai atrašanās vietas izsekošanu. Saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras (*FRA*) veikto apsekojumu ⁴ lielākā daļa tiešsaistes naida darbību – mērot pēc ierakstu skaita – ir vērsti pret sievietēm. Sievietēm adresētajos ierakstos ir visaugstākais aizskarošu izteikumu un nomelnošanas līmenis. Šajā apsekojumā arī konstatēts augstāks kūdīšanas uz vardarbību pret sievietēm līmenis salīdzinājumā ar citām grupām.
24. *CVAWG* ir kļuvusi par strauji pieaugošu ar dzimumu saistītas vardarbības veidu, kam ir īpaši izteikta ietekme uz pusaudžiem. Tā kā digitālā komunikācija arvien vairāk iekļaujas jauniešu dzīves sociālajā struktūrā, tiešsaistes videi, tehnoloģijām un digitālajām lietotnēm ir izšķiroša nozīme savstarpējo attiecību veidošanā. Ietekmētāji un viņu radītais saturs var kaitīgi ietekmēt pusaudžus un bērnus. Efektīvi pasākumi šā riska mazināšanai ietver pārskatatbildības nodrošināšanu, atbildīgas satura prakses veicināšanu un nepilngadīgo aizsardzības uzlabošanu.

³ Sievietes, kurām apsekojuma laikā bija intīms partneris vai kurām agrāk bija intīms partneris.

⁴ Skat. “*Online Content Moderation – Current challenges in detecting hate speech, 2023.*”

25. *CVAWG* rada nopietnus riskus bērnu un pusaudžu psihoemocionālajai un fiziskajai veselībai, jo īpaši meitenēm, un izraisa sociālo atstumtību, trauksmi un pamudinājumu nodarīt paškaitējumu un – ekstremālās situācijās – var novest pie pašnāvības. Turklāt agrīna saskare ar pornogrāfisku saturu var arī pastiprināt stereotipus, veicinot kaitīgu uzvedību un attieksmi un normalizējot vardarbību. *CVAWG* ir arī būtiskas sociālas, politiskas un ekonomiskas sekas, kas apdraud demokrātiju un konkurētspēju. Tā var izraisīt sieviešu un meiteņu aiziešanu no digitālās sfēras, pašcenzūru un izolētību, kas ierobežo viņu iespējas izglītībā un nodarbinātībā, samazina piekļuvi atbalsta tīkliem un attur no līdzdalības sabiedriskajā un politiskajā dzīvē.
26. Saskaņā ar *EIGE* pētījumu “No piedzīvotas realitātes uz politikas rīcību: kibervardarbības pret meitenēm apkarošana ES” (“*From Lived Reality to Policy Action: Combatting Cyber Violence Against Girls in the EU*”) kibervardarbība ir kļuvusi par ierastu aspektu meiteņu un jaunu sieviešu digitālajā un sociālajā dzīvē, ar skaidri redzamiem modeļiem, kas saistīti ar vecumu. Jaunākām pusaudzēm (13–15 gadi) ir lielāka iespēja saskarties ar atstumtību, aprunāšanu un kaunināšanu par ķermeni, savukārt vecākas meitenes (16–18 gadi) ir nesamērīgi pakļautas seksuālas vardarbības veidiem, tostarp seksuālai šantāžai, iedraudzināšanai un intīma rakstura attēlu kopīgošanai bez piekrišanas. Jo īpaši jaunākas pusaudzes tiek arvien vairāk pakļautas seksualizētiem un piespiedu ļaunprātīgas izmantošanas veidiem tiešsaistē, kas liecina par kibervardarbības tvēruma paplašināšanos un normalizāciju visās vecuma grupās. Šie modeļi parāda to, ka digitālās mijiedarbības kontekstā ir svarīgi izglītēt par piekrišanu, lai nodrošinātu šā principa ievērošanu. Piekrišanas trūkums, jo īpaši attēlu vai intīma satura kopīgošanā, ir būtisks daudzu kibervardarbības veidu elements.

27. *EIGE* pētījums arī atklāj plaisu starp esošajiem novēršanas centieniem un pusaudžu faktisko pieredzi. Meitenes galvenokārt pauž neapmierinātību ar skolu kampaņām un iestāžu reakciju, norādot, ka tās ir novecojušas un neatbilst viņu digitālajai realitātei. Strukturālie šķēršļi, piemēram, bailes no aprunāšanas mazās kopienās, saasina problēmu, atturot no ziņošanas un atstājot daudzus pusaudžus bez pienācīgas aizsardzības. Tas liecina, ka ir vajadzīga reaģētspējīgāka skolu politika, kas atspoguļo mūsdienu digitalizētās pasaules realitāti. Ja ietekme, ko rada kaitējums tiešsaistē, netiek uztverta pietiekami nopietni, pastāv risks, ka jaunieši jutīsies izolēti un nesapraستی. Pasākumi, kas vajadzīgi, lai atgūtu viņu uzticēšanos, ietver iestāžu reakcijas uzlabošanu, konfidencialitātes nodrošināšanu un skaidru atbalsta ceļu piedāvāšanu.
28. ES ir pakāpeniski nostiprinājusi savu tiesisko regulējumu kibervardarbības novēršanai, izmantojot plašu juridisko un politikas instrumentu klāstu. Šī attīstība atspoguļo pieaugošu izpratni par neaizsargātību, ar ko saskaras meitenes un ko veido interseksionāli faktori, piemēram, vecums, invaliditāte, etniskā piederība, sociālekonomiskais statuss un seksuālā orientācija. Tomēr kibervardarbības definīcijas dažādās jurisdikcijās atšķiras, izpildes panākšanas mehānismi ir nevienmērīgi, attiecīgajiem dalībniekiem trūkst nepieciešamās apmācības un cietušo atbalsta pakalpojumi dalībvalstīs ir pieejami nekonsekventi. Turklāt jaunu tehnoloģiju veicināta kaitējuma veidu – tostarp MI iespējotas ļaunprātīgas izmantošanas – straujā parādīšanās turpina apdraudēt esošā tiesiskā regulējuma spēju tikt līdzī izmaiņām. Šo problēmu risināšanai ir vajadzīga integrēta drošības pieeja un dzimumvērtīgas pieejas, tostarp attiecīgā gadījumā novērtējumi par iespējamo ietekmi uz pamattiesībām un līdztiesību.
29. Drošas datu vākšanas, glabāšanas un piekļuves drošības nodrošināšana ir ļoti svarīga gan bērnu, gan pieaugušo drošībai, jo nepienācīga sensitīvas informācijas, piemēram, attēlu, satura vai personas datu, apstrāde var pakļaut personas ekspluatācijas vai viktimizācijas riskam.

30. Kibervardarbība pret meitenēm ir dziļi iesakņojusies plašākos sociālajos un kultūras faktoros, tostarp nevienlīdzībā starp sievietēm un vīriešiem, dzimumu normās, kas normalizē agresiju un cietušo vainošanu, vienaudžu dinamikā, kas atalgo ļaunprātīgu uzvedību un pastiprina dubultstandartus, un iespējamā tendencē attaisnot zēnu kaitīgo rīcību, vienlaikus noniecinot meiteņu piedzīvoto vai neticot viņām. Visi šie faktori var veicināt kaitīgu uzvedību un nevienlīdzīgu attieksmi. Kibervardarbību pret meitenēm pastiprina digitālās sfēras un tehnoloģiju paplašināšanās un straujā attīstība. Tas nav tikai individuālas uzvedības rezultāts, bet to veido sistēmiska nevienlīdzība, kas padara noteiktas grupas neaizsargātākas. Tā sauktās “manosfēras” dalībnieki aktīvi veicina mizoginiskas ideoloģijas, normalizējot seksismu un dzimumu stereotipus un veicinot vidi, kurā tiek mudināta vai attaisnota vardarbība pret meitenēm tiešsaistē un bezsaistē. Tādējādi kibervardarbību pret meitenēm nevar pienācīgi risināt atrauti no plašāka sociālā, kultūras un institucionālā konteksta. Virzība uz priekšu, koordinētas, dzimumvērīgas, intersekcionālas un uz bērniem un jauniešiem vērstas pieejas ir būtiskas, lai nodrošinātu jēgpilnu novēršanu un aizsardzību visā ES, tostarp saistībā ar centieniem apkarot strukturālu diskrimināciju, ko reproducē vai pastiprina algoritmiskās sistēmas un digitālā infrastruktūra.

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME AICINA DALĪBVALSTIS, vienlaikus pilnībā ievērojot valstu kompetences, tostarp izglītības un mācību jomā, un pienācīgi ņemot vērā iestāžu autonomiju un akadēmisko brīvību izglītības un mācību jomā:

31. Veikt aktīvus pasākumus, tostarp reģionālā un vietējā līmenī, lai novērstu un apkarotu kibervardarbību pret meitenēm, šajā nolūkā:
- a) veicinot dzimumvērīgu digitālo tehnoloģiju un MI sistēmu projektēšanu un izstrādi, tostarp augšupēji veicot preventīvus pasākumus pret kibervardarbību, jo īpaši izmantojot integrētas drošības pieeju, kā arī veicinot pasākumus algoritmiskās neobjektivitātes un diskriminējošu rezultātu novēršanai;
 - b) plašākā digitālās labbūtības kontekstā veicinot dzimumvērīgu digitālo prātību un digitālās pašaprūpes kultūru skolās – gan pedagogiem, gan skolēniem –, aptverot tādus tematus kā identitāte, digitālā pēda, tiešsaistes drošība, medijprātība un informācijprātība, dezinformācijas atklāšana un ģeneratīvā MI izmantošana, kā arī izpratne par algoritmisko neobjektivitāti, MI ģenerētām manipulācijām un tehnoloģiju veicinātu ar dzimumu saistītu vardarbību;
 - c) nodrošinot vecākiem, aprūpētājiem un likumīgajiem aizbildņiem praktiskas un piekļūstamas norādes par digitālo audzināšanu, izglītību un mācības digitālo prasmju un rakstprātības jomā un piemērotus rīkus, kas viņiem ļauj agrīnā posmā atklāt, novērst un vērsties pret tehnoloģiju veicinātu ļaunprātīgu izmantošanu un veikt nepieciešamās darbības, un nodrošinot pilnvērtīgas iespējas bērniem un jauniešiem, izmantojot tādus pasākumus kā vecumam piemērota izglītība, līdzbiedru vadītas iniciatīvas un līdzdalības pieejas, lai stiprinātu viņu digitālo darbībspēju, pašapziņu un spēju atpazīt kibervardarbību, pretoties tai un ziņot par to;

- d) nodrošinot vecākiem, aprūpētājiem un likumīgajiem aizbildņiem piemērotus rīkus, piemēram, bezmaksas, pēc noklusējuma iespējamu vecāku kontroles programmatūru;
- e) mudinot skolas un neformālās izglītības centrus īstenot skaidrus protokolus tehnoloģiju veicinātas ļaunprātīgas izmantošanas atklāšanai un reaģēšanai uz to, un palielināt informētību par cietušajiem pieejamajiem civiltiesiskās aizsardzības līdzekļiem, tādējādi nodrošinot savlaicīgu intervenci un pārskatatbildību;
- f) veicinot sieviešu un meiteņu vienlīdzīgu līdzdalību digitālajā jomā un viņu piekļuvi digitālajām prasmēm, mudinot viņas piedalīties *STEM*⁵ jomās un digitālajā uzņēmējdarbībā, lai mazinātu digitālo plaisu starp dzimumiem un ļautu sievietēm un meitenēm pilnībā izmantot digitālās pārkārtošanās sniegtās iespējas;
- g) nodrošinot, ka sievietes un meitenes, kas ir pakļautas multiplās diskriminācijas, tostarp intersekcionālās diskriminācijas, riskam, gūst labumu no konkrētiem novēršanas, atbalsta un aizsardzības pasākumiem;
- h) veicinot visaptverošu, vecumam piemērotu izglītību par piekrišanas, tostarp digitālas piekrišanas, principu, uzsverot, ka intīmu attēlu, videomateriālu vai personas informācijas radīšana, kopīgošana vai pārsūtīšana bez attiecīgās personas brīvas, apzinātas un nepārprotamas piekrišanas ir cieņas pārkāpums un tas ir kibervardarbības veids;
- i) apsverot iespēju veicināt skolēniem un pedagogiem paredzētus regulārus, vecumam piemērotus un konfidencialus “digitālās drošības skrīningus”, kas ir bērna interesēs, vienlaikus pilnībā ievērojot tiesības uz privātumu;

⁵ Zinātne, tehnoloģija, inženierzinātnes un matemātika.

- j) pievērsties dzimumu stereotīpiem un seksistiskām dzimtes normām, pārskatatbildībai, kaitīgai izpratnei par vīrišķību un sievišķību un kaitīga līdzbiedru spiediena riskiem, tostarp, kā apspriežamam tematam skolās, jo īpaši, izstrādājot vecumam piemērotas programmas zēniem un meitenēm, īpašu uzmanību pievēršot tiešsaistes kopienām, sociālo mediju platformām, ziņapmaiņas pakalpojumiem un spēļu vidēm, un sekmējot veselīgu izpratni par vīrišķību, cieņu, dzimumu līdztiesību un piekrišanas kultūru visās attiecībās gan tiešsaistē, gan bezsaistē, tostarp uz savstarpēju piekrišanu balstītas seksuālas attiecībās, kā arī veicinot kritiskas pārdomas par pornogrāfiju un seksuālo uzvedību tiešsaistē;
- k) piedāvājot līdzās esošo cilvēku intervences apmācību izglītībā, kā arī saistībā ar jaunatnes programmām, veselības aprūpi un sociālo labklājību;
- l) sadarbojoties ar bērnu tiesību organizācijām, bērnu ombudiem, līdztiesības iestādēm, jauniešu vadītām organizācijām, ģimenes organizācijām un vietējām organizācijām un atbalstot tās, izmantojot piekļūstamas līdzdalības pieejas un kopīgi izstrādājot materiālus, kas pievēršas kibervardarbības, seksuālas vardarbības un izmantošanas jautājumiem, kā arī piekrišanas principam un cietušo vainošanas problēmai vecumam piemērotā veidā un formātā;
- m) veicinot līdzbiedru kontaktus, lai apspriestu aizskarošu izturēšanos un veselīgas digitālās attiecības;
- n) atbalstot pārkāpumu veicējiem paredzētas intervences programmas, kuru mērķis ir samazināt recidīva risku, tostarp, atjauninot esošās programmas, lai iekļautu kibervardarbības perspektīvu, kā arī, iespējams, izstrādājot specializētas programmas kibervardarbības veicējiem, lai tieši apkarotu kaitīgu uzvedību tiešsaistē;

- o) uzlabojot meiteņu un zēnu aizsardzību pret kibervardarbību, šajā nolūkā paplašinot tiesībaizsardzības iestāžu un nevalstisko organizāciju resursus un tehniskās speciālās zināšanas, tostarp to spēju identificēt, nodrošināt un novērtēt elektroniskos pierādījumus, kā arī uzlabojot savstarpēju pārrobežu sadarbību, kas ir īpaši svarīgi, ņemot vērā kibernoziendzības bieži vien transnacionālo raksturu;
- p) uzlabojot meiteņu, jo īpaši neaizsargātās situācijās esošu meiteņu, aizsardzību pret eksploataciju tiešsaistē cilvēku tirdzniecības kontekstā, šajā nolūkā veicinot ciešāku koordināciju starp privāto sektoru un tiesībaizsardzību, strādājot pie tā, lai nodrošinātu cilvēku tirdzniecības darbību agrīnu atklāšanu un identificēšanu, liekot uzsvāru uz vervēšanu un eksploataciju tiešsaistē, vienlaikus arī veicinot potenciālo pārkāpumu veicēju un cietušo informētību, lai novērstu cilvēku tirdzniecību tiešsaistē, un palīdzot cietušajiem un lieciniekiem atpazīt cilvēku tirdzniecību tiešsaistē un ziņot par to;
- q) novēršot eksplicītu attēlu, videomateriālu vai citu materiālu, kuros atspoguļotas nepārprotami seksuālas darbības vai personas intīmās daļas, kopīgošanu bez piekrišanas un apkarojot to saskaņā ar ES tiesību aktiem un papildinot krimināltiesību pasākumus ar izpratnes veicināšanu, tostarp par sekām pārkāpumu veicējiem, un cietušo atbalsta mehānismiem, kā arī efektīvu sadarbību ar tiešsaistes platformām; un

- r) stiprinot un tālāk attīstot integrētas bērnu aizsardzības sistēmas, ņemot vērā Komisijas Ieteikumu (ES) 2024/1238, lai nodrošinātu koordinētu, uz bērnu vērstu un daudzdisciplināru kibervardarbības pret sievietēm un meitenēm novēršanu un reaģēšanu uz to, izmantojot efektīvu sadarbību, skaidru nosūtīšanas pie speciālista kārtību un informācijas apmaiņu starp izglītības, bērnu aizsardzības, sociālajiem un veselības dienestiem, tiesībaizsardzības iestādēm un tiesu iestādēm, pilnībā ievērojot bērna intereses un datu aizsardzības noteikumus.

32. Neskarot tiesu neatkarību un atšķirības tiesu iestāžu organizācijā dalībvalstīs, uzlabot regulējumu un izpildi, šajā nolūkā:

- a) cenšoties nodrošināt, ka līdztiesības iestādēm, valstu cilvēktiesību iestādēm un datu aizsardzības iestādēm ir pietiekamas pilnvaras un resursi, lai vērstos pret algoritmisko diskrimināciju un tehnoloģiju veicinātu ar dzimumu saistītu vardarbību;
- b) veicinot pienācīgu finansējumu uzticamiem signalizētājiem, kas ir ekspertu struktūras, kuru paziņojumiem par nelikumīgu saturu ir jāpiešķir prioritāte saskaņā ar DPA paredzētajiem noteikumiem, tostarp ar dzimumu saistītas vardarbības jomā;
- c) stiprinot uz cietušo vērstus atbalsta pakalpojumus, veicinot piekļūstamību un profesionālo spēju veidošanu un pienācīgu sadarbību ar cietušo ģimenēm, ja tas ir lietderīgi, pamatojoties uz mērķtiecīgu un integrētu daudzagentūru pieeju, un atbalsta pakalpojumus, piemēram, tālruņa vai interneta palīdzības dienestus, kas vajadzības gadījumā konfidenciali vai anonīmi sniedz konsultācijas un palīdzību lietotājiem;

- d) nodrošinot aprūpi, psihoemocionālās veselības atbalstu un juridisko palīdzību cietušajiem saskaņā ar bērniem draudzīgas justīcijas standartiem un atspoguļojot perspektīvu, kas ir vecumam piemērota un kurā tiek pienācīgi ņemtā vērā invaliditāte;
- e) nodrošinot koordināciju starp visiem attiecīgajiem dienestiem un stiprinot priekšplāna darbinieku, tostarp pedagogu, sociālo darbinieku, tiesībaizsardzības amatpersonu, tiesu iestāžu aktoru, veselības aprūpes sniedzēju un attiecīgo pilsoniskās sabiedrības organizāciju, profesionālās zināšanas un spējas, tostarp darba ar jaunatni jomā, sniežot tiem tehnoloģisku atbalstu, kā arī citus resursus un apmācību par kibervardarbību, mizogīniskiem tīkliem un konkrētām platformām raksturīgiem ļaunprātīgas izmantošanas modeļiem, veicinot uz cietušo vērsto pieeju;
- f) nodrošinot, ka priekšplāna darbinieki un attiecīgās organizācijas zina savu lomu integrētās bērnu aizsardzības sistēmās;
- g) apsverot iespēju izveidot valsts tehniskās palīdzības punktus un veicināt ilgtspējīgu finansējumu drošāka interneta centriem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, lai stiprinātu novēršanas un reaģēšanas centienus, tostarp tos, kas pievēršas jauniem riskiem, piemēram, intīmu attēlu un MI ģenerētu dziļviltrojumu radīšanai un izplatīšanai bez piekrišanas;
- h) atbalstot ģimenes, pedagogus, līdzbiedrus, brīvā laika aktivitāšu nodrošinātājus un citus iespējamus līdzās esošus cilvēkus un lieciniekus, tostarp izmantojot apmācības kursus, lai varētu agrīni identificēt kibervardarbību un savlaicīgi iejaukties, vēršoties pret to, un lai radītu proaktīvu un aizsargājošu vidi bērniem un jauniešiem, tostarp skaidras procedūras ziņošanai, nosūtīšanai pie speciālista, riska novērtēšanai un turpmākiem pasākumiem visos attiecīgajos dienestos, izmantojot integrētu bērnu aizsardzības pieeju;

- i) nodrošinot, ka pasākumi regulējuma un izpildes uzlabošanai atbilst to sieviešu un meiteņu konkrētajām vajadzībām, kuras pakļautas multiplās diskriminācijas, tostarp, attiecīgā gadījumā, intersekcionālās diskriminācijas, riskam;
- j) sniedzot atbalstu un norādes vecākiem, aprūpētājiem un likumīgajiem aizbildņiem, lai tie varētu pieņemt uz informāciju balstītus lēmumus par bērnu agrīnu piekļuvi viedtālruniem un digitālajiem pakalpojumiem, apzinoties, ka savienoto ierīču agrīna un neuzraudzīta izmantošana var palielināt bērnu pakļautību tiešsaistes riskiem, tostarp tehnoloģiju veicinātai ļaunprātīgai izmantošanai;
- k) mudinot pilsoniskās sabiedrības organizācijas, pētniekus, izglītības iestādes un tehnoloģiju uzņēmumus sadarboties un apmainīties ar paraugpraksi novēršanas un reaģēšanas jomā; un
- l) tiesiskās apmācības ietvaros apsvērt iespēju nodrošināt specializētu apmācību par kibersekmētiem noziegumiem, efektīvu rīcību ar digitāliem pierādījumiem, tiešsaistes platformu darbību un tiešsaistes vidē veiktas ar dzimumu saistītas vardarbības specifiskajām iezīmēm.

AICINA EIROPAS KOMISIJU UN DALĪBVALSTIS saskaņā ar to attiecīgajām kompetencēm un attiecīgā gadījumā iesaistot Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu (EIGE):

33. Mudināt attiecīgos starpniecības pakalpojumus, piemēram, mitināšanas tiešsaistes platformas, uzņēmumus, kas sniedz digitālo sociālo mediju pakalpojumus, pieprasījumuvideo platformu nodrošinātājus, telesakaru uzņēmumus un elektronisko ierīču ražotājus, saskaņā ar ES tiesību aktiem ievērot integrētas datu aizsardzības pēc noklusējuma un integrētas drošības pieeju, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu, un ieguldīt atklāšanas un atturēšanas rīkos, piemēram, uznirstošos brīdinājumos, efektīvā satura moderācijā un uz attēliem balstītā kaitīga satura atklāšanā, un aizsardzības pasākumos pret intīmu attēlu kopīgošanu bez piekrišanas.

34. Mudināt attiecīgos ekonomikas dalībniekus proaktīvi sniegt lietotājiem piekļūstamu informāciju par kibervardarbību, pieejamajiem atbalsta pakalpojumiem un ziņošanas mehānismiem.
35. Veicināt ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanu tiešsaistē, izpildot spēkā esošos ES tiesību aktus, tostarp Direktīvu (ES) 2024/1385, DPA un MI aktu, un īstenojot saistītos elementus tādos politikas satvaros kā ES stratēģija par bērna tiesībām, Dzimumu līdztiesības stratēģija 2026.–2030. gadam un ES jaunatnes stratēģija.
36. Atbalstīt dalībvalstu spēju sadarboties cīņā pret kaitīgu un nelikumīgu naida runu bezsaistē un tiešsaistē, tostarp veicinot diskusijas starp tām par šā jēdziena izpratni.
37. Mudināt attiecīgos starpniecības pakalpojumus, piemēram, mitināšanas tiešsaistes platformas un citus starpniecības pakalpojumus, identificēt un mazināt sistēmiskos riskus saistībā ar vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, tostarp tos, kas izriet no ieteikumu sistēmām, ģeneratīvām MI sistēmām un automatizētiem satura pastiprināšanas mehānismiem, un apkarot kaitīgu saturu, un attiecīgā gadījumā nekavējoties izņemt šādu saturu, tostarp naida runu tiešsaistē un citus materiālus, kas vērsti pret meitenēm, tostarp meitenēm no LGBTI kopienas un meitenēm ar invaliditāti vai meitenēm no rasu, etniskajām vai reliģiskajām minoritātēm, vienlaikus pilnībā ievērojot pamattiesības, tostarp vārda brīvību.
38. Mudināt starpniecības pakalpojumus, piemēram, mitināšanas tiešsaistes platformas un citus starpniecības pakalpojumus, sasaistīt cietušo ziņošanas mehānismus ar tehnisko infrastruktūru, kas nodrošina starpplatformu bloķēšanas un cietušo atbalsta mehānismus, tostarp mehānismus, kas nodrošina piekļūstamu tiesību aizsardzību un tiesiskās aizsardzības līdzekļus personām, kuras cietušas no tehnoloģiju veicinātas ar dzimumu saistītas vardarbības, un digitālo pakalpojumu izstrādē un darbībā piemērot integrētas drošības principus.

39. Mudināt attiecīgos ekonomikas dalībniekus sadarbībā ar līdztiesības iestādēm un attiecīgā gadījumā datu aizsardzības iestādēm izvērtēt iespējamo dzimumneobjektivitāti un automatizēto satura moderācijas rīku un MI rīku diskriminējošo ietekmi, kas var ietekmēt atklāšanas, ziņošanas un tiesiskās aizsardzības mehānismu efektivitāti attiecībā uz personām, kuras cietušas no tehnoloģiju veicinātas ar dzimumu saistītas vardarbības.
40. Nodrošināt, ka kaitīgs vai nelikumīgs intīms vai nepārprotami seksuāla rakstura saturs, tostarp saturs, kas radīts, izmantojot jaunās tehnoloģijas, piemēram, mākslīgs, bet reālistiska izskata dziļviltojums, kurā atspoguļota seksuāla vardarbība pret bērniem, tiek nekavējoties izņemts no jebkuras tiešsaistes platformas, tiklīdz tas tiek atklāts, vienlaikus pilnībā ievērojot visas pamattiesības.
41. Atbalstīt, atvieglot un nodrošināt MI akta īstenošanu, jo īpaši prasību MI sistēmu nodrošinātājiem nodrošināt iespēju marķēt iznākumus kā MI ģenerētus un prasību šādu sistēmu uzturētājiem skaidri marķēt MI ģenerētu saturu kā tādu, lai risinātu jautājumu par dziļviltojumiem, kas tiek izmantoti kaitējuma, tostarp kibervardarbības pret meitenēm, nodarīšanai.
42. Nodrošināt, ka datu vākšana atspoguļo cietušo pieredzes daudzveidību, kas ir būtiski uz pierādījumiem balstītas politikas veidošanai, un ka dalībvalstis vāc datus saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1385 44. pantā noteiktajiem pienākumiem, attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar *EIGE*. Veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka pētniecībā un datu vākšanā tiek ņemta vērā to grupu konkrētā pieredze, kuras saskaras ar multiplo diskrimināciju, tostarp intersekcionālo diskrimināciju, lai veicinātu iekļaujošus un efektīvus politikas risinājumus.

43. Investēt ilgtermiņa, uz pierādījumiem balstītā pētniecībā un statistikā, lai izprastu kibervardarbības mainīgo raksturu un sekas. Atbalstīt ilgtermiņa pētījumus, kuros tiek pētīta visu veidu pret meitenēm vērstas kibervardarbības psiholoģiskā, sociālā un ekonomiskā ietekme, iesaistot arī jauniešu konsultatīvās grupas, lai sniegtu informāciju un veicinātu profilakses pasākumu, cietušo atbalsta pakalpojumu un politikas izstrādes uzlabošanu gan valstu, gan ES līmenī. Atbalstīt pētījumus par algoritmisko diskrimināciju, MI iespējotu ļaunprātīgu izmantošanu un digitālo tehnoloģiju ar dzimumu saistīto ietekmi, kā arī pētījumus par tā dēvēto “manosfēras” un “piespiedu celibāta” (“*incel*”) kopienu virzītājspēkiem, uzvedību, taktiku un motivāciju.
44. Gan ES, gan valstu līmenī veicināt un finansēt izpratnes veicināšanas kampaņas, kurās tiek atspoguļoti meiteņu stāsti, lai destigmatizētu ziņošanu par intīmu attēlu ļaunprātīgu izmantošanu un uzsvērtu kaitējumu, ko rada šāda satura radīšana un kopīgošana bez piekrišanas.
45. Ņemt vērā jaunizveidotās Īpašās darba grupas par bērnu drošību tiešsaistē konstatējumus un ieteikumus, tostarp attiecībā uz dzimumu līdztiesību, algoritmisko pārskatatbildību un digitālajām tiesībām.
46. Turpināt diskusijas un paraugprakses apmaiņu par kibervardarbības novēršanu.
47. Mudināt bērnus un jo īpaši meitenes iesaistīties *STEM* studijās un likvidēt dzimumu stereotipus šajā jomā, lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas digitālajā darba tirgū.

AICINA EIROPAS KOMISIJU:

48. Veikt pasākumus, kuru mērķis ir vērsties pret vardarbību pret sievietēm un meitenēm, tostarp kibervardarbību, saskaņā ar Sieviešu tiesību ceļveža ilgtermiņa redzējumu, kura principi ir atspoguļoti Dzimumu līdztiesības stratēģijā 2026.–2030. gadam.
49. Turpināt organizēt Savstarpējas mācīšanās programmu dzimumu līdztiesības jomā un Tīklu ar dzimumu saistītas vardarbības un vardarbības ģimenē novēršanai, tādējādi pulcējot kopā dalībvalstis un ieinteresētās personas, lai apmainītos ar labu praksi, un nodrošināt finansējumu apmācībai, spēju veidošanai un atbalsta pakalpojumiem.
50. Īstenojot *LGBTIQ+* līdztiesības stratēģiju 2026.–2030. gadam, īpašu uzmanību pievērst nepieciešamībai novērst un apkarot kibervardarbību pret meitenēm.
51. Īstenot savu rīcības plānu cīņai pret kiberbulingu, tostarp izpratnes veicināšanas kampaņas, datu vākšanu un pasākumus, kuru mērķis ir novērst un vērsties pret kiberbulingu, kas vērsts pret sievietēm un meitenēm, tostarp tām, kas pakļautas multiplās diskriminācijas, tostarp intersekcionālās diskriminācijas, riskam.
52. Atbalstīt dalībvalstis Direktīvas (ES) 2024/1385 transponēšanā un efektīvā īstenošanā, jo īpaši attiecībā uz noteikumiem par kibervardarbības nodarījumiem, tiešsaistes satura izņemšanu, piekļūstamiem tiešsaistes ziņošanas kanāliem un speciālistu atbalsta dienestiem kibernoziņgumos cietušām personām.
53. Nodrošināt kibervardarbības uzraudzību saistībā ar Direktīvā (ES) 2024/1385 paredzētajiem pienākumiem, un palīdzēt dalībvalstīm uzlabot administratīvo datu vākšanu par vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, saskaņā ar Direktīvas (ES) 2024/1385 44. pantu.

54. Apsvērt iespēju paplašināt *Eurostat* ES mēroga apsekojumu par vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, lai aptvertu visus kibervardarbības veidus.
55. Turpināt pārraudzīt DPA un nodrošināt tā izpildi, tostarp noteikumu, kas piemērojami *VLOP* un *VLOSE* nelikumīga satura un ar dzimumu saistītas vardarbības jomā, piemēram, noteikumu par riska mazināšanas pasākumiem, kas var ietvert privātumu aizsargājošus vecuma verifikācijas un vecāku kontroles rīkus, ja tas ir atbilstīgi, kā arī citus pasākumus, kas aprakstīti DPA pamatnostādnes par nepilngadīgo aizsardzību.
56. Veicināt to, ka pētnieki, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un attiecīgās ieinteresētās personas izmanto informāciju, kas starpniecības pakalpojumu sniedzējiem jādara pieejama saskaņā ar DPA paredzētajiem pārredzamības, ziņošanas un datu piekļuves noteikumiem, lai veidotu labāku izpratni par to, kā ar dzimumu saistīta vardarbība izpaužas tiešsaistes pasaulē, tostarp pēc dzimuma sadalītus datus, kas ļauj veikt pētījumus par platformu algoritmu ietekmi attiecīgi uz sievietēm un meitenēm un uz vīriešiem un zēniem.
57. Atbalstīt “uzticamu signalizētāju” darbu ar dzimumu saistītas vardarbības jomā un tādu organizāciju darbu, kas specializējas dzimumu līdztiesības un vardarbības pret sievietēm un meitenēm jautājumos. Nodrošināt viņiem pienācīgu finansējumu, rīkus un institucionālo atbalstu, lai paātrinātu ziņošanas mehānismu darbību, jo īpaši gadījumos, kad cietušie ir nepilngadīgi. Palīdzēt uzticamiem signalizētājiem iegūt speciālās zināšanas par vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, izmantojot drošāka interneta centru un citu organizāciju, kas specializējas palīdzības sniegšanā nepilngadīgajiem, speciālās zināšanas.
58. Nodrošināt piekļūstamu, vecumam piemērotu informāciju un atbalstu cīņai pret kibervardarbību pret meitenēm un ziņošanai par to, izmantojot portālu “Bērniem labāks internets” (*BIK*) un drošāka interneta centrus.

59. Atbalstīt integrētu bērna aizsardzības sistēmu īstenošanu visās dalībvalstīs, tostarp, attiecīgā gadījumā un saskaņā ar valsts pieejām, minimālā vecuma prasību īstenošanu saistībā ar visu veidu kibervardarbības pret meitenēm novēršanu un reaģēšanu uz to, un veicināt labas prakses apmaiņu attiecībā uz šādām sistēmām ES līmenī.
 60. Esošo ES finansēšanas programmu ietvaros atbalstīt valsts un pārrobežu darbības, kuru mērķis ir novērst kibervardarbību pret meitenēm, tostarp ar MI saistītu ļaunprātīgu izmantošanu, un vērsties pret to, un stiprināt pētniecību, informētību, digitālo pratību un spēju veidošanu.
 61. Turpināt gatavošanos MI akta noteikumu pārraudzībai un izpildei attiecībā uz vispārīga lietojuma modeļu nodrošinātājiem, tostarp tiem, kas rada sistēmisku risku.
-

Atsauces dokumenti

1. ES tiesību akti

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula). OV L 119, 4.5.2016., 1.–88. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1808 (2018. gada 14. novembris), ar ko, ņemot vērā mainīgos tirgus apstākļus, groza Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva). OV L 303, 28.11.2018., 69.–92. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/882 (2019. gada 17. aprīlis) par produktu un pakalpojumu piekļūstamības prasībām (“Eiropas Piekļūstamības akts”). OV L 151, 7.6.2019., 70.–115. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2065 (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts). OV L 277, 27.10.2022., 1.–102. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1385 (2024. gada 14. maijs) par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē apkarošanu. OV L, 2024/1385, 24.5.2024., 1.–36. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI (OV L 315, 14.11.2012., 57.–73. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1689 (2024. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka saskaņotas normas mākslīgā intelekta jomā un groza Regulas (EK) Nr. 300/2008, (ES) Nr. 167/2013, (ES) Nr. 168/2013, (ES) 2018/858, (ES) 2018/1139 un (ES) 2019/2144 un Direktīvas 2014/90/ES, (ES) 2016/797 un (ES) 2020/1828 (Mākslīgā intelekta akts). OV L, 2024/1689, 12.7.2024., 1.–144. lpp.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1712 (2024. gada 13. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību.

2. **Padome**

Padomes secinājumi “Vardarbības pret sievietēm izskaušana Eiropas Savienībā”
(dok. 6585/10)

Padomes secinājumi par LGBTI līdztiesību (dok. 10417/16)

Padomes secinājumi “Mākslīgā intelekta ietekme uz dzimumu līdztiesību darba tirgū”
(dok. 14750/21)

Padomes secinājumi attiecībā uz ES stratēģiju par bērna tiesībām (dok. 10024/22)

Padomes secinājumi “Dzimumu līdztiesības perspektīvas iekļaušana politikas jomās, programmās un budžetā” (dok. 9684/23)

Padomes secinājumi par digitālo spēcīgāšanu nolūkā aizsargāt un īstenot pamattiesības digitālajā laikmetā (dok. 14309/23)

Padomes secinājumi par sieviešu ekonomisko iespēju un finansiālās neatkarības nodrošināšanu kā virzību uz dzimumu patiesu līdztiesību (dok. 9752/24).

Padomes secinājumi par kiberslēpības nākotni: kopīgi īstenot un aizsargāt (dok. 10133/24)

Padomes secinājumi par sieviešu un meiteņu psihoemocionālās veselības stiprināšanu, veicinot dzimumu līdztiesību (dok. 16366/24)

Padomes secinājumi par bērnu un pusaudžu psihoemocionālās veselības veicināšanu un aizsardzību digitālajā laikmetā (dok. 9069/25)

Padomes secinājumi par dzimumu līdztiesības veicināšanu MI virzītā digitālajā laikmetā: horizontālais pārskats par to, kā dalībvalstis un ES iestādes īsteno Pekinas Rīcības platformu (dok. 9984/25)

Padomes secinājumi par vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē: prevencija, agrīna atklāšana un intervence (dok. 14029/25)

3. ***Eurostat, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (FRA) un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts (EIGE)***

EU gender-based violence survey (2024. g.)

EU gender-based violence survey - Evidence for policy and practice (2026. g.)

4. Eiropas Komisija

ES stratēģija par bērna tiesībām, COM(2021) 142 final

ES Stratēģija cilvēku tirdzniecības apkarošanai, COM (2021) 171 final

Jaunā Eiropas stratēģija “Bērniem labāks internets” (BIK+) (COM(2022) 212 final)

Komisijas Ieteikums (ES) 2024/1238 (2024. gada 23. aprīlis) par integrētu bērnu aizsardzības sistēmu izstrādi un stiprināšanu bērna interesēs

Sieviešu tiesību ceļvedis (dok. 6756/25. Komisijas atsauce: COM (2025) 97 final

Dzimumu līdztiesības stratēģija 2026.–2030. gadam, COM(2026) 113 final

Rasisma apkarošanas stratēģija 2026.–2030. gadam, COM/2026/12 final

LGBTIQ+ līdztiesības stratēģija 2026.–2030. gadam, COM(2025) 725 final

Statistics and trends in trafficking in human beings in the European Union in 2021-2022 Accompanying the document Report from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the progress made in the European Union in combating trafficking in human beings (Fifth Report), SWD (2025) 4 final

ES romu līdztiesības, iekļaušanas un līdzdalības stratēģiskais satvars, COM(2020) 620 final

Personu ar invaliditāti tiesību stratēģija 2021.–2030. gadam, COM(2021) 101 final

Rīcības plāns kiberbulinga apkarošanai, COM(2026) 71 final

5. Eiropas Parlaments

Eiropas Parlamenta 2016. gada 28. aprīļa rezolūcija par dzimumu līdztiesību un sieviešu iespēju palielināšanu digitālajā laikmetā (2015/2007(INI))

Eiropas Parlamenta 2021. gada 14. decembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par cīņu pret vardarbību, kas saistīta ar dzimumu – kibervardarbību (2020/2035(INL))

6. Reģionu komiteja

Reģionu komitejas atzinums “Jauniešu un nepilngadīgo aizsardzība digitālajā sfērā” (2026. g.)

7. Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts (EIGE)

“Combating cyber violence against women and girls”. (2022. g.)

“Tackling cyber violence against women and girls: The role of digital platforms”. (2024. g.)

“From lived reality to policy action: Combatting cyber violence against girls in the EU”. (2025) (Dok. 9800/26)

8. Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (FRA)

Violence against women: An EU-wide survey. Eiropas Savienības Publikāciju birojs. (2014. g.)

Online Content Moderation – Current challenges in detecting hate speech (2023. g.)

9. Apvienoto Nāciju Organizācija

ANO Konvencija par bērna tiesībām (1989. g.)

Pekinas deklarācija un Rīcības platforma. (1995. g.)

Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas pret transnacionālo organizēto noziedzību
Protokols par cilvēku tirdzniecības, jo sevišķi tirdzniecības ar sievietēm un bērniem,
novēršanu, apkarošanu un sodīšanu par to. (2000. g.)

Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām. (2006. g.)

*Report of the Special Rapporteur on Violence Against Women, its Causes and Consequences
on Online Violence against Women and Girls from a Human Rights Perspective.* (2018. g.)
(A/HRC/38/47)

Cybersafe Project. (2020. g.) *Cyber Violence Against Women and Girls: Report on Research
Findings and Framework.* Ļubļanas Universitāte. Finansēts no Eiropas Savienības
programmas “Tiesības, vienlīdzība un pilsonība” (2014.–2020. gads)

Apvienoto Nāciju Organizācijas Bērna tiesību komiteja; Vispārīgais komentārs Nr. 25
(2021. g.) par bērnu tiesībām saistībā ar digitālo vidi.

10. Eiropas Padome

Eiropas Padomes Konvencija par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (*CETS* Nr. 210)

Eiropas Padomes Konvencija par cīņu pret cilvēku tirdzniecību (*CETS* Nr. 19)

Eiropas Padomes Konvencija par bērnu aizsardzību pret seksuālu izmantošanu un seksuālu vardarbību (Lansarotes konvencija) (*CETS* Nr. 201)

Eiropas Padomes Pamatkonvencija par mākslīgo intelektu un cilvēktiesībām, demokrātiju un tiesiskumu (*CETS* Nr. 225)

Eiropas Padomes Ministru komitejas pamatnostādnes par bērniem draudzīgu tiesu sistēmu (2010. g.)

CM/Rec (2026)1 - Recommendation of the Committee of Ministers to member States on equality and artificial intelligence

CM/Rec(2026)2 - Recommendation of the Committee of Ministers to member States on accountability for technology-facilitated violence against women and girls

GREVIO General Recommendation No.1 on the digital dimension of violence against women (2021. g.).
